

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02/05/2011

ה"ט 11-04-30809 ב' נ' ו' ואח'

בפני כב' השופט מנחם (מריו) קליין

מזל

המבקשת

נגד

1. ב'
2. א'
3. ז'

המשיבים

החלטה

"בְּנִים גְּדֹלָתִי וְרוֹמְמָתִי וְהֵם פָּשְׁעוּ בִּי"

(ישעיהו פרק א', פסוק ב')

רקע

בפני בקשה ליתן צווים למניעת הטרדה מאיימת. המבקשת היתה נשואה בעבר למשיב 3 ולהם 5 ילדים, ביניהם שני בגירים בני 26 ו- 24 (שהם המשיבים 1 ו- 2) וכן קטינה בת 14. המבקשת והמשיב 3 התגרשו בשנת 2004. להסכם הגירושין בין הצדדים ניתן תוקף של פס"ד ע"י כב' השופט ד"ר גרשון גרמן בתיק 047790/02 בבית משפט לענייני משפחה ברמת גן. פסק הדין הורה שהדירה תישאר בחזקת המבקשת וילדיה. לדברי המבקשת, היא סבלה מהמשיבים בגין אלימות מילולית ופיזית וחוששת להישנות המקרים בעתיד. לאחר שכלו כל הקיצים, היא הגישה תלונה במשטרה ואף נאלצה לדרוש צו הרחקה נגד המשיבים. משמעות הצו כלפי המשיבים 1 ו- 2 היא למעשה סילוק ידם מהבית היכן שגרו במשך שנים רבות, מאז ילדותם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02/05/2011

ה"ט 11-04-30809 ב' נ' [REDACTED] ואח'

1 בבקשתה ציינה המבקשת את נסיבות המקרה:
2 "תקיפה פיזית מילולית, פריצה לחדר השינה שלי, הריסת מחשב, איום מילולי כגון 'אני
3 אדקור אותך' (את בעלי)".

4
5
6 הארוע כפי שתואר על ידי המבקשת כפרוטוקול דיון מיום 02.05.2011 (עמ' 2 שורות 28-30):

7
8 "ש. זה הפחיד אותך הארוע?
9 ת. לא רק זה גם שני ארועים אחרים שהיו. פעמיים היו אצלי משטרה. מה שיש נמצא אצל
10 העו"ד. מה אני אמורה? למות כדי להוכיח משהו".

11
12 המשיבים לעומת זאת, מספרים גרסה אחרת לחלוטין. לטענתם הרקע למריבה נעוצה בבן
13 זוגה החדש של המבקשת מר [REDACTED] אשר הטריד מינית את הבת הקטנה מבחינה
14 והמשיבים באו להגנתה.

15
16 האירוע כפי שמתואר ע"י המשיב 1 בפרוטוקול הדיון מיום 02.05.2011 (עמ' 5 שורות 10-15):

17
18 "ש. כשאתה וב' הגעתם לתגרה, היה ביניכם מריבה, היתה אלימות?
19 ת. לא היתה. האלימות היחידה היתה ב- 16.4 כשהוא דחף אותי וראיתי שבא לאחותי והחל לדבר
20 בצורה לא יפה, זה הגנה עצמית. לא באתי וכיסחתי אותו. אם אני ביד שלי בן 24 והייתי מכה
21 אותו הייתי משאיר סימנים, אני יודע שיש לו מחלות כדום לב. אם הייתי פוגע בו היה בבי"ח.
22 הארוע מיום 14.4 אני מכחיש. מכות לא היה ב- 14.4. היו ויכוחים לא זוכר בדיוק. היתה
23 משטרה שהזהירה אותו ולא אותי. יש שלושה שוטרים להעיד".

24
25 ביום 22.4.11, ניתן צו ארעי ע"י כב' השופטת עידית ברקוביץ בהיותה בתורנות חג הפסח
26 והתיק הועבר לדיון לגופו של עניין בפניי כ"שופט צוים", במעמד הצדדים.

27
28 לאחר שמיעת עדויות הצדדים, ב"כ המבקשת המלומדת סיכמה את טענותיה וטענה
29 שמדובר, בראש ובראשונה, בשני בגירים בני 24 ו- 26 כאשר המשיבה 1 עובדת והמשיב 2
30 בריא ויכול גם הוא לצאת לעבוד.

31 האם התחתנה ולאור העובדה שהמשיבים ובן הזוג החדש של האם אינם מסתדרים היא
32 רוצה להמשיך בחייה וזו זכותה. החיכוך ביניהם יוצר אורית מתח והיא נקרעת באמצע ולא
33 מתאים לה שהמשיבים 1 ו-2 ישארו בדירה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02/05/2011

ה"ט 11-04-30809 נ' [redacted] ואח'

ב"כ המשיבים המלומדת (מכוח מינוי של הלשכה לסיוע משפטי) טוענה שהשאלה היחידה היא, האם יש מסוכנות מצד הילדים. לדידה, בתיק זה לא רק שאין ראיה מנימלית על אלימות אפילו הפירוט העובדתי של המבקשת קשה להבנה ואינו ברור.

המשיבים נחקרו וגרסתם לא נסתרה. נהפוך הוא, עולה שמי שהוזהר בארוע הראשון ע"י המשטרה היה בן הזוג של האם. עוד נטען, שמדובר באם שמתבטלת בפני בן זוגה ועושה מהלכים של הוצאת הילדים מביתה, ללא הצדקה וללא מסוכנות מצידם, רק כדי לרצות את בן הזוג שלא מסתדר עם הילדים.

המשיב 3 טען שאינו קשור לארוע כלל. הוא גר בטבריה ולא הגיע כלל לבית המבקשת. המבקשת בחקירתה הודתה בכך ששמו שורבב בבקשה ללא שהיה קשור לאירועים הנדונים (עמ' 4 שורה 14-15 לפרוטוקול).

דיון

צו למניעת הטרדה מאיימת, יש ליתן במשורה, שכן, מדובר בהליך מיוחד וייחודי, גם מבחינה פרוצדוראלית וגם מבחינת הסעדים שניתן לקבל במסגרתו.

החוק למניעת הטרדה מאיימת התשס"ב-2001 (להלן: "החוק" או "החוק למניעת הטרדה") מגדיר בסעיף 2 שבו, מהי הטרדה מאיימת וזו לשונו:

"(א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו, או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו.

(ב) מבלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הטרדה מאיימת כלפי אדם יכול שתהא, בין השאר באחד מאלה:

(1) בבילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה

בפרטיותו בכל דרך אחרת.

(2) בנקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו;

(3) ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר;

(4) בפגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02/05/2011

ה"ט 11-04-30809 ב' נ' ו' ואח'

(ג) לעניין חוק זה אחת היא אם המעשים המפורטים בסעיפים קטנים (א) או (ב) נעשו כלפי האדם או כלפי אדם אחר הקרוב לו, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין."

בדברי ההסבר של הצעת החוק נאמר, כי: "המושג "הטרדה מאיימת" מקורו בשפה האנגלית STALKING שמתייחס לדפוסי התנהגות הטרדה ואיומים מסוגים שונים הפוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו, או בגופו של כל אדם, ועל פי ניסיון החיים המצטבר מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטred. וכך צוין בדברי ההסבר לחוק:

"מרבית המעשים המצטרפים יחד לכדי הטרדה מאיימת מהווים כל אחד בפני עצמו עבירה פלילית. . . . עם זאת, גם הטרדה ואיומים מרומזים משתמעים בעקיפין שאינם עולים כדי עבירה פלילית עלולים ליצור כמכלול הטרדה מאיימת."

בסעיף 2 (א) לחוק נקבע, כי יש להניח כי המטריד ישוב להטריד ויפגע בשלוות חייו או בפרטיותו, או בחירותו של אדם אחר.

המבחן אינו מבחן סובייקטיבי, אלא מבחן אובייקטיבי ובסעיף קטן 2 (ב) לחוק, נתן המחוקק דוגמאות להטרדה מאיימת (ראה בש"א 170662/07 אלוני סדובניק רוני נ' הלפרין אפרים, מפי כב' השופט יעקב שיינמן).

החוק הינו חלק ממערך החקיקה הכללית במדינת ישראל שחלקו קיים מקדמת דנא וחלקו חקיקה חדשה יחסית הבאה, למנוע ולעצור ככל האפשר, התנהגות אלימה בחברה הישראלית, תוך הקפדה ושמירה על כבוד האדם וחירותו ויישום העקרונות והיסודות שנקבעו: בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, בחוק הגנת הפרטיות תשמ"א-1981, בחוק איסור לשון הרע התשכ"ה - 1965, בחוק למניעת אלימות במשפחה תשנ"א - 1991 ובחוק העונשין תשל"ז - 1977.

ההטרדה כמשמעותה בחוק למניעת הטרדה מאימת, הינה פגיעה בכל דרך שהיא באורח חייו ובשלוות חייו של האחר, בין אם הדבר נעשה במישרין ובין אם הדבר נעשה בעקיפין ומשמעות המילה "מאיימת", משמעה שהיא צופה פני עתיד, דהיינו, כי המטריד יחזור על מעשיו ולא דווקא במשמעות מילולית הרגילה של איום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02/05/2011

ה"ט 11-04-30809 נ' [redacted] ואח'

1 בצד הרצון לשמור על אינטרס המוטריד בעתיד יש גם באותה מידה, חובה לשמור שזכות
2 לגיטימית של המשיב- החשוד כמטריד, לא תיפגע ותעלם תחת מטרידת הרצון להגן ולסוכך
3 על המוטריד.

4
5 וכך פסק כבוד השופט דרורי בבר"ע (י-ם) 179/04 נס שובל נ' מרים ניסים, תק-מח 2004(3),
6 : 2651

7
8 **"יודגש כי חוק מניעת הטרדה מאימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם**
9 **וחירותו, ויש בו הגבלה לא מעטה על חירות האדם, אשר מבקש הצו רוצה להגבילו. מן**
10 **הראוי כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאימת, אשר נתונה לסמכותו של בית משפט**
11 **השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליתו ומטרתו, המגולמת**
12 **בשמן בסעיף 1 שבו... ומצד שני, יש להיזהר שלא להיסחף, יתר על המידה, שכן בכך**
13 **פוגעים אנו בחירויות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה".**
14

15 כשביהמ"ש בוחן, האם יש מקום לעשות שימוש וליתן את אחד הצווים מכוח החוק למניעת
16 הטרדה מאימת, עליו לזכור, כי לנוכח זכותו של הנפגע, קיימת זכותו של הפוגע לפי הדין,
17 **ונדרש איזון בין הזכויות.**

18
19 האיזון החוקתי משקף את התפיסה כי כל עוד מתייחסים לשיח הזכויות, המדובר בזכויות
20 יחסיות באופיין, כאשר כל זכות יוצרת איזון עדין בין הערכים המתנגשים, ולפיכך, בבואי
21 לשקול מתן צו על פי חוק למניעת הטרדה, שומה עלי, לבחון כל מקרה ומקרה לגופו, וברור
22 שיש לעשות אבחנה בין המקרים הקלים יותר להכרעה- במקום בו מדובר למשל על מעשים
23 פליליים מובהקים וברורים, איומים פיזיים או התבטאויות גסות המופצות או המוטחות
24 כנגד אדם, לבין אותם המקרים, שאמנם קיים סיכון אך הוא רחוק לפגיעה בפרטיותו או
25 שלמות גופו ונפשו של האדם.

26
27 לפני מספר ימים ניתן ע"י בית המשפט העליון, פס"ד חשוב בסוגיית ההטרדה המאיימת,
28 בגלגול שלישי ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו), שם ציין כב' השופט דנציגר:

29
30 **"צו מניעת הטרדה מאימת פוגע בזכויות אדם ואינו עניין דיוני גרידא: צו מניעת**
31 **הטרדה מאימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות**
32 **הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחירות ולאוטונומיה"**
33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02/05/2011

ה"ט 11-04-30809 נ' [REDACTED] ואח'

משכך ולאור האמור לעיל ועל אף שקיימת "סמכות מקבילה" הן לבית משפט השלום והן לבית משפט לענייני משפחה לדון בצווים מעין אלו, סבורני שהמחלוקת כפי שנגלתה בפני ראוי שתידון בבית משפט לענייני משפחה, שכן:

1. המדובר בסכסוך בין אם לילדיה, שנובע מסכסוך על המגורים בדירה המשותפת, לאחר גירושי האם והכנסת גבר זר, בן זוג חדש של האם. האב, המשיב 3, כלל אינו קשור לסכסוך, הוא גר בטבריה ולא היה מעורב באירועים נשוא הבקשה וכלל לא ברור מדוע צורף לבקשה.

2. ילדי המבקשת אינם ה"מטרידנים המצויים" אלא הם מתנהגים ופועלים כאשר הסכסוך משבש שיקול דעתם. הבקשה למניעת הטרדה מאיימת היא בעצם בקשה לסילוק יד ופינוי מהדירה. אני סבור שצעד דרסטי שכזה מצריך דיון מעמיק (במיוחד לאור טענת ה"דיירות מוגנת" של המשיבים 1 ו-2) ולגופו של עניין. יתכן אף שיהיה צורך לשמוע את עדותה של הקטינה, עדי, ולבית משפט לענייני משפחה הכלים והמכשירים הדרושים לשמיעת עדות קטין בנסיבות של סכסוך במשפחה.

3. אינני רואה שנשקפת סכנה מיידית לחייה של המבקשת שמצדיקה הותרת הצו שניתן ביום 22.4.11, במעמד צד אחד.

4. לבית המשפט לענייני משפחה הידע, הניסיון, הכישורים והכלים (לרבות יחידות סמך עם בעלי מקצוע בתחום העבודה הסוציאלית והפסיכולוגיה) להתמודד עם סוגיות כאלו.

5. יתירה מזו, שופט משפחה חשוף לעבר, למידע ולניואנסים שאינם נחשפים בפנינו, לאור הכלל של "דיון בדלתיים סגורות" שיש לו הצדקה ברורה בעת הגירושין, אך חוסמת לנו היכולת לדון באותה משפחה ומן הראוי שהתפיסה הבסיסית של החוק לפיה "משפחה אחת – בית משפט אחד" (ראה ד' ארבל, י' גייפמן "חוק בית-המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה-1995" הפרקליט מג (תשנ"ז) 431, יישמר גם בעניין צו להטרדה מאיימת מסוג זה.

סבורני שמן הראוי לבטל את הצו כדרישת המשיבים. על הצדדים למצות את הזכויות הנובעות מהקשר של המעמד אישי, כולל לעניין סילוק יד ודיירות מוגנת בערכאות המוסמכות לכך, שיש בידיהן, כאמור לעיל, את הכלים להתמודד עם סוגיות מסוג זה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02/05/2011

ה"ט 11-04-30809 נ' [REDACTED] ואח'

סוף דבר

אי לכך ולאור כל האמור לעיל, אני מורה על ביטול הצו שניתן ביום 22.4.11 על ידי כב' השופטת עידית ברקוביץ.
במידה והמבקשת תרצה להגיש תביעה מסודרת לסילוק יד או צו חדש למניעת הטרדה מאיימת, יהיה עליה להגיש הליך שכזה לבית משפט לענייני משפחה.
פתחתי פסק דיני זה בפסוק מתוך נבואת ישעיהו, המתייחס לפשעי עם ישראל כלפי אביהם שבשמיים, פשעים אלו הביאו לגירוש עם ישראל מארצו. אך הקב"ה ידע לסלוח ולאפשר לעם ישראל לשוב לארצו, כפי שחוינו בדור שלנו, את מימוש נבואת ירמיהו (פרק ל"א פסוק ט"ז): **"וַיֵּשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרֵיתָךְ נָאִם יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לְגִבּוֹלָם"**.
מי יתן והמבקשת תלך בדרכו של הקב"ה, תסלח לבניה ותקבלם בסבר פנים יפות, על אף הנסיבות הקשות.

לא אוכל לסיים החלטתי זו, מבלי להביע, **שוב** (ראה מה שכתבתי בתיק ה"ט (ת"א) 5132-11-03) את תחושותי מניהול תיקים מעין אלו.
כמי שלא עסק בשנותיו הרבות כשופט ואף בשנותיו כעורך דין בענייני המעמד האישי, לעסוק בסכסוכים מעין אלו, ללא כלים, ידע או ניסיון שבכך, מותיר אותי נבוך מאוד.
תחושותי היא, שתיקים רבים מסוג זה מגיעים אלי בזמן האחרון.
שוב חרגתי ממנהגי וניסיתי להבין מדוע המבקשת הגישה את בקשתה בבית משפט זה ולא בבית משפט לענייני משפחה, והבינותי שהיא הופנתה על ידי חוקר משפחה במשטרת תל אביב.

סבורני שטוב תעשה המשטרה, **כשהמדובר בצווי הטרדה בין הורים לילדים הגרים באותה דירה**, להפנות את המתלוננת/ לבית משפט לענייני משפחה ברמת גן ולא לבית משפט שלום בויצמן ובכך להגשים הלכה למעשה את כוונת המחוקק כפי שתיארתי לעיל.

הנני מורה למזכירות להעביר העתק החלטתי זה לכב' סגן הנשיאה השופט מרדכי פלד בכדי לשקול פנייה מסודרת בעניין לקברניטי משטרת ישראל בתל אביב.

ניתנה היום, כ"ח ניסן תשע"א, 02 מאי 2011, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02/05/2011

ה"ט 11-04-30809 ב' נ' י. אח'

מנחם קליין, שופט

1